УН, НАТО, Русија и ми

Пише: Милан Благојевић
субота, 22 фебруар 2020 23:11

Готово је владајуће схватање како је простор на ком живимо својеврсна земља НАТО-а и само НАТО-а. У том смислу често се у одбрану таквих правно неоснованих схватања воли позивати на Дејтонски мировни споразум, и то на његов Анекс 1-А који има назив Споразум о војним аспектима мировног рјешења. Када се позива на тај анекс, обично се то чини на прилично редукционистички начин, свођењем текста наведеног споразума само на онај дио (члан 1. став 1. тачка Б), у којем стоји да ће НАТО овдје успоставити своје снаге "које ће дјеловати под руководством и бити подређене управи и политичкој контроли Сјеверноатлантског савјета (НАЦ) преко командне структуре НАТО".

Међутим, испуштају се, намјерно или не, они дијелови тог истог споразума у којима је уговорено (снагом међународног уговора као извора међународног јавног права) да и друге државе имају право да својим војним снагама (копненим, ваздушним и поморским) помогну у очувању мира и стабилности у иначе латентно немирној и нестабилној Босни и Херцеговини, која је у таквом стању од завршетка рата на овим просторима па све до данас. А, како стоје ствари, ништа другачије на том пољу неће бити ни у будућности.

Ако је тако, а нажалост јесте, осјећам потребу да овим текстом укажем на одговарајуће одредбе Споразума о војним аспектима мировног рјешења у БиХ, из којих произлази да НАТО нема тапију на наш простор, какво схватање се разним средствима жели усадити у главе овдашњих људи. Умјесто тога, наредним редовима желим да (до)кажем како наш простор јесте земља у којој једнако важну улогу имају Уједињене нације (УН), као и Русија.

Пише: Милан Благојевић
субота, 22 фебруар 2020 23:11